

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Силвия Б. Русева
Диана Василева

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
като разгледа докладваното от Силвия Б. Русева Въззивно частно
наказателно дело № 20241100600234 по описа за 2024 година

Производството е по чл.250,ал.4 НПК и по реда на Глава XXI от НПК .

Подадена е въззивна частна жалба с вх. № 321062/10.11.2023г. от частния тъжител З. Г. Г., с която се обжалва изцяло протоколно определение № 16291 от 02.10.2023г., постановено по НЧХД № 9985/2022г., по описа на СРС, с което производството е било прекратено на основание чл. 24, ал.5, т.5 от НПК.

В жалбата се моли за отмяна на прекратителното определение. Тъжителят Г. намира атакуваното определение за незаконосъобразно и неправилно. Посочено е, че неявяването му в съдебното заседание от 2.10.2023г. се дължи на уважителни причини, свързани с участието му в изборите за общински съветници и кметове,проведени на 29.10.2023г. Към частната жалба тъжителят е приложил копие от Удостоверение за регистрация на кандидат за общински съветник № 486 от 26.09.2023г. на ОИК в Столична община, област София-град по Решение № 408 – МИ/26.09.2023г., както и препис от жалбата и приложението към нея.

В съдебното заседание от 2.02.2024г., жалбоподателят З. Г. е бил нередовно призован и не се е явил. Откритото съдебно заседание е било отложено за 6.03.2024г., с указание жалбоподателят да бъде призован.

В съдебното заседание от 6.03.2024г., жалбоподателят Г., редовно призован, отново не се е явил, поради което и Съдът е дал ход на делото в неговото отсъствие.

Съдът, след като провери изцяло правилността на обжалваното протоколно определение, намира за установено следното, от фактическа страна:

Депозираната частна жалба е подадена в законоустановения срок по чл.319, ал.1 от НПК, регламентиран в действащия чл.250, ал.4 от НПК. В този смисъл и частната жалба е подадена от активно легитимирано лице и в срок, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, но разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд не откри основания за отмяна на атакуваното определение. С него нормата на чл. 24, ал.5, т.5 от НПК е била правилно приложена.

Първоинстанционното производство е инициирано по тѣжба от З. Г. Г. против И.К.И.. Като правно основание тѣжителят е посочил чл. 148, ал.1, т.2, предл. 2 от НК във вр. с чл. 146, ал.1 от НК.

С разпореждане от 20.09.2022г., първоинстанционният съд е оставил тѣжбата без движение, като е дал указания на тѣжителя да представи документ за внесена държавна такса, както и доказателства кога тѣжбата е била подадена до съда, тѣй като от пощенския плик не се установява конкретната дата.

С разпореждане от 2.06.2023г. делото е било насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание. Първоинстанционният съд е квалифицирал деянието според диспозициите на посочените в НК престѣпления. В разпореждането, съдът изрично е указал на частния тѣжител, че при неявяване в съдебно заседание без уважителна причина, лично или на негов процесуален представител, наказателното производство ще бъде прекратено.

В открито съдебно заседание от 2.10.2023г. делото е било прекратено на основание чл. 25, ал.5, т.5 НПК, поради неявяването на частния тѣжител, който е бил редовно призван, но не се е явил и не е посочил уважителни причини за това, нито е изпратил представител.

Видно от материалите от първоинстанционното производство, частният тѣжител е имал достатъчно дълъг срок от момента на връчване на призовката /15.06.2023г./ до датата на насроченото заседание да депозира в съда молба за отлагане на делото или да посочи уважителни причини, поради които няма да се яви или да упълномощи свой повереник -адвокат, който да го представлява. Липсват данни частния тѣжител да е проявил такава процесуална активност, въпреки че в разпореждането за насрочване на делото за открито съдебно заседание, съдът изрично е указал, че същото ще бъде прекратено, ако частния тѣжител или негов процесуален представител не се яви или не посочи уважителни причини за неявяването си.

В жалбата си пред настоящата инстанция, частния тѣжител е изтъкнал като уважителна причина за неявяването си пред първоинстанционния съд ангажираност, свързана с участието му в избори за общински съветници и за кметове, провели се на 29.10.2023г. Като доказателство е представил

удостоверение за регистрация на кандидат за общински съветник. Настоящата инстанция се запозна със съдържанието на Удостоверението и намира, че от същото безспорно се установява, че именно частния тъжител Г. е регистриран за участие в изборите на 29.10.2023г. като кандидат за общински съветник, но от него по никакъв начин не може да се обоснове наличието на уважителна причина за неявяването му в открито съдебно заседание от 2.10.2023г., още повече пък да се обоснове невъзможност да ангажира процесуален представител. Дори и в хода на предизборната кампания да е възникнал ангажимент, който възпрепятства частния тъжител да се яви в открито съдебно заседание, последният е имал достатъчно време от датата му на регистрация като кандидат /26.09.2023г./, видна от предоставеното Удостоверение, до датата на провеждането на заседанието да уведоми Съда по надлежния ред за невъзможността му да се яви. За прецизност следва да се отбележи, че още в разпореждането си от 2.06.2023г., съдът е указал на тъжителя правната възможност, която му е предоставена от нормата на чл. 24, ал.5, т.5 от НПК и, въпреки това, последният не е проявил процесуална инициатива да уведоми за наличието на уважителни причини, поради които няма да се яви пред съда.

Първоинстанционният съд правилно е приложил нормата на чл. 24, ал.5, т.5 от НПК, която дава възможност на съда да прекрати наказателното производство, в случай, че частния тъжител или негов повереник не се явят в съдебно заседание, без да са посочили уважителни причини. Това е специфична процесуална санкция за бездействието на тъжителя. С оглед последиците, които наказателното производство има за подсъдимия, е предвидено наказателните производства, образувано по тѣжба на пострадалия, да се провеждат, когато и доколкото частният тъжител е заинтересован от провеждането на съдопроизводствени действия и приключването им. Именно поради това в чл. 103, ал.1 от НПК е уредено, че частният тъжител носи тежестта на доказване на обвинението и участието му в съдебните заседания е задължително. С други думи, този вид наказателни производства се провеждат при категорична заинтересованост за разглеждане на делото от страна на частния тъжител. С процесуалното поведение на частния тъжител Г. и по-конкретно липсата на всякаква инициатива по уведомяване на съда за неявяването му в първото насрочено открито съдебно заседание и неангажирането на процесуален представител, навеждат на извода за дезинтересираност от негова страна от хода на производството.

При така изнесените факти относно хода на производството и процесуалното поведение на частния тъжител, настоящия съд намира, че първоинстанционният съд правилно се е възползвал от предоставената му от законодателя възможност в нормата на чл. 24, ал.5, т.5 от НПК.

Въз основа на гореизложеното, настоящият въззивен състав, намира че обжалваният съдебен акт на СРС е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде потвърден изцяло.

С оглед гореизложеното и на основание чл.250,ал.4 НПК, Софийски градски съд, II въззивен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло протоколно определение № 16291 от 2.10.2023г., постановено по НЧХД № 9985/2022г., по описа на СРС, с което производството е било прекратено на основание чл. 24, ал.5, т.5 от НПК.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____